

ת"פ 58100/05/13 - מדינת ישראל נגד אושדי אל עזה

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 58100-05-13 מדינת ישראל נ' אל עזה

בפני בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אושדי אל עזה

הנאשם

המלטה

רקע

ביום 18.6.15, קבע בית המשפט, על פי הודאת הגאשם, כי הגאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב אישום, עבירה מיום 15.11.12 של העסקת תושב זר מבלי שהיה בודא אישור כניסה לישראל ואישור עבודה בישראל, עבירה על סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, חש"ב-1952.

המזכר המיוען

ביום 18.6.15 הביג הצדדים הסדר טיוען על פיו המאשימה תעתור להרשעה הגאשם ותגביל עמדה ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשיו נלווים בעוד ההגנה תעתור להימנעות מהרשעה. בית המבחן סקר את נסיבותיו האישית של הגאשם ואת מצבו הרפואי. שירות המבחן התרשם כי הגאשם לקח אחריות מלאה, כי הסיכון להישנות העבירה נמוך, כי עונש חטיבי בדמות של"צ הולם את נסיבות העניין. שירות המבחן לא מצא הנדקה להמליץ על הימנעות מהרשעה.

מסקיט שירות המבחן

בי"כ המאשימה עתרה להטיל על הגאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בשים לב למחמת העבירה, לערך המון שנפגע, לעורר ליתן עדיפות לשיקול הנמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הגאשם.

בי"כ הגאשם עתר להימנע מהרשעת הגאשם בשים לב לחיותו ערוד עבר מלילי, בן 47 ל-7 ילדים מבצב רפואי קשה ומצב כלכלי קשה, לחילוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירה. בי"כ הגאשם הפנה לנסיבותיה הקולות של העבירה- לכך שהעובד הועסק שעות מספורות, לכך שבאז מכפר ידיוות לישראל, לכך ששאוור חזרה לביתו ללא מעצב ומבלי שנקטטו נגדו הליכים, לכך שהעובד הור קיבל אישור עבודה לאחר מועד ביצוע העבירה (1א), בי"כ הגאשם ציין אין סיכוי להישנות העבירה בשים לב שצמצבו הרפואי של הגאשם כלל לא מאפשר לו לעבוד וכו יש חשיבות להימנע מהרשעת הגאשם על מנת להשאיר לו את תכבודו בשים לב לקשים עימם מתמודד.

הגאשם ציין כי העבירה נעשתה בטעות ובתמימות ולא תחזור על עצמה.

דיון

בדבריה דין, **הענין ההכרחי** המזון שפגעו כתוצאה מהעבירה אותה ביצע הגאשם, הוא שלום היציבי ובטחונו וזכותה של מדינה רכונתו לקבוע את זהות הבאים בעאריה. על חוזרת מששים על המסייע, ההליכים המומסיקים שווים בישראל שלא כדין ועל הסיכון המזון ככן, עמד בית המשפט העליון לא אתו, חוץ שקבע, כי יש לנוקט כלפיהם במדינות של ענישה מחמירה, המכללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 3674/04 אב74 סאלמ נ' **מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי ג. מדינת ישראל** , רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**)

ברע"פ 5861/11 **דינאל נ' מדינת ישראל**, **נקבע:**

"העבירה של העסקת שווה בלתי חוקי יש בה חזרה מיה וביה, בראש ובראשונה בדקטר בטוחיו ואחריותם של המעסיקים אינה פחותה מזו של השווים הבלתי חוקיים.. המעסיק וזו היא זה אדם מן הישוב נותן די לחשיפה לסיכונים ..".

בתנת **מידת מניעתה בענין המזון** בסיסת זמן זה היא ברוב הממון, בשים לב לכפונעיל לא נגזרה פגיעה קטיגורית בבטיחון היציבי.

באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקיחת כושבן כי הועסק עובד עובד לישעת בודדות. עובד שלא ננקטו נגדו הליכים ושלאחר מכן אף קיבל אישור עבודה כדין.

בית ה**מדינת הענישה הנוגהת** מעלה כי במקרים דומים הטילו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (במקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) אכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות. ראו למשל במקרים הבאים: רע"פ 5861/11 **דינאל יצחק נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קמא, לאחר ניהול הכוחות, קבע כי הגאשם הטיקט שווה בלתי חוקי משך חודשיים, אך נמנע מלהרשיעו והטיל עליו 150 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע הגאשם, אך לא התערב בענישה. בקשה רשות ערעור לבית משפט עליו נדחתה.

- רע"פ 9301/09 **מתג'רה נ' מדינת ישראל**, רע"פ 5861/11 **דינאל יצחק נ' מדינת ישראל** ורע"פ 5861/11 **דינאל יצחק נ' מדינת ישראל**.
- בית המשפט העליון החתי את העונש על כנו.
- רע"פ 7561/10 **מרינ נ' מדינת ישראל** (31.1.10), נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של העסקת שווה בלתי חוקי, ונדון ל-5 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪.
- בע"פ (מח' מרכז-לוד) 6162-02-10 **נוסמן נ' מדינת ישראל** (18.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום לאחר ניהול הכוחות בהתבקט שלושה שווים בלתי חוקיים. בית משפט השלום נזר על הגאשם 4 חודשי מאסר לריוני בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הגאשם והחתי את העונש על כנו.
- בע"פ (מח' ת"א) 40153-03-11 **מלכה נ' מדינת ישראל** (20.6.11), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע ביצוע עבירה העסקת תושב זר שלא כדין, ונדון ל-3 חודשי עבודות שירות.
- רע"פ (מח' מג'רה) 31465-05-16 **מדינת ישראל נ' יוסף יוסף**, בית המשפט קמא קבע כי הגאשם הטיקט הטיע 5 שווים בלתי חוקיים, אך נמנע מלהרשיעו והטיל עליו 200 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע הגאשם, אך לא התערב בענישה.
- בע"פ (מח' הפתח) 41137-05-11 **מדינת ישראל נ' דניאל יצחק**, בית המשפט קמא, לאחר ניהול הכוחות, קבע כי הגאשם הטיקט שווה בלתי חוקי משך חודשיים, אך נמנע מלהרשיעו והטיל עליו 150 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע הגאשם, אך לא התערב בענישה.
- ראו גם ת"פ (מח' ת"א) 29602-08-10 **מדינת ישראל נ' ליפר**, ת"פ (מ"פ) 23831-08-09 **מדינת ישראל נ' בוזום**, ת"פ (מ"ס) 41179-05-10 **מדינת ישראל נ' מולטאני**, ת"פ (מ"פ) 27853-08-10 **מדינת ישראל לנ'בדווי**, ת"פ(מ"פ) 22206-03-11 **מדינת ישראל ל'ארגזי**, ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 **מדינת ישראל ל'פונקל**, ת"פ (רחובות) 24051-08-12 **מדינת ישראל ל' יאעלעדי**, ת"פ(טברקיה) 6730-04-16 **מדינת ישראל ל' משהור** לראזאת ת"פ (מ"ס) 14556-12-14 **מדינת ישראל ל' אמור**.
- ת"פ (מ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל ל' יוסף עטאללה** (א/הרשעה), ת"פ (קב"ט) 10-13 **מדינת ישראל ל' דורביצ'יא** (א/הרשעה), ת"פ (אשדוד) 15059-08-14 **מדינת ישראל ל' אל רום** (א/הרשעה), ת"פ (רחובות) 15571-06-13 **מדינת ישראל ל' מיארה** (א/הרשעה).

לאור כל המפורט לעיל לאי קובעת **כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר**.

הימנעות מהרשעה

הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

ברע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש** פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת חתי מודיבת כי מי שהובא לדין ובמצא אשם, ירשע בעבירתו שיתחוט לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, ישה למקרים מיוחדים ויצאי דופן, שישמש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מסר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השווים לפני הוחות".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת. בשל העורר "להטבעי ותחום פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר המון מן המתיחייב, כאילו מדובר בעבירה שחייא "סלחתי" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עמ זאת קיימים מקרים חריגים ממחויים ויצאי דופן בהם קיימת הנדקה להימנע מהרשעה (רע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בגאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס העיבורי-הצרכתי הכללי.

ברע"פ 2083/96 **בתנ נ' מדינת ישראל**, קבעו כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהתבטבט שני גורמים מכריעים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לומר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הגאשם.

הנסל לשכנע את בית המשפט שיקולי השיקום נברסם, תוטל על הגאשם.

ישום התבססות אמתורים בקברה דון מעלה כי **מקיימים אתנאים המצדיקים הימנות מהרשעה**. הגם שהגאשם עתר להרשעת קודמותו, לקח אחריות הודה בהודמתו ראשונה, הגם שמצבו הרפואי והכלכלי קשים, הגם שנסיבות ביצוע העבירה הן ברף הקל כפי שתואר לעיל, הגם שחילפו ששים ממועד ביצוע העבירה, עדין הגאשם לא עמד בנסל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע בשיקומו. הגאשם לא הוכיח כי גירם לו נזק מהרשעה, לא נזק קונקרטי ואף לא נזק ערטילאי. אף שירות המבחן לא מצא הנדקה להימנע מהרשעה.

הכרעה דון

על פי הודאת הגאשם, אף מהרשעה אותו ביצעו עבירה מיום 15.11.12 של העסקת תושב זר מבלי שהיה בודא אישור כניסה לישראל ואישור עבודה בישראל, עבירה על סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, חש"ב-1952.

מזכר דון

לא מצאיתי הנדקה לטטיה לקולא או לחומרוא מתתחם העונש ההולם.

בביאז דונור את עונשו של הגאשם בחוץ מתחם העונש ההולם, לקיחתי כושבן את השיקולים הבאים:

את הנתת נעדר עבר מלילי.

את נטילת האחריות על מעשיי. הגאשם הודה ולקח אחריות בהודמתו הראשונה.

את חילף הזמן מועט ביצוע העבירה: למעלה מ- שנים.

את פגיעת העונש באגשם ובמשפחתו. הגאשם בן 47 , אב ל- 7 ילדים. מצבו הרפואי קשה כפי שעולה מהמיעוד הרפואי שהוגש. מצבו הכלכלי קשה.

את המלכת שירות המבחן, אשר המליץ על ענישה בדמות של"צ.

את שיקול המנתח היחיד הרב-מבגודו של המתחם.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים שלעיל, הגוטיי לכלל חמקנה כי יש לנוזר את עונשו של הגאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. בשים לב למצבו הכלכלי הקשה לא וטיל קנס.

אשר על-כן, מצאיתי לנסל ולמדידת לומר על הגאשם את העונשים הבאים:

- 2 חודשי מאסר על תנאי, לכלי יעבור הגאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- הגאשם יחתום על ההחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל חוץ שנתיים מהיום.
- ההחייבות תחתום במסירות בית משפט ועד היום. לא יחתום הגאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.
- הגם שיתולה על הגאשם צו לביצוע 60 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע מרכזי"ב "חסד לאברהם" בקרית מלאכי בהתאם להכנית שנבשעה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשני מקום ההשגת, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הגאשם מותר כי אם לא מוטלא תנאי הצו במלואם, נתן ויהי לבסלו ולהטיל עליו עונש סוף, בכין העבירה בה הורשע, במקום צו השל"צ.

העתק מזכר דון לשיבות המבחן

וזאת ערער לבית המשפט המחוזי

ניתנה והודעה היום 'א אדר משע"ו, 27/02/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©